

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1984

Vragen van de lid **Tony van Dijck** (PVV) aan de minister van Financiën over *Marokkaanse banken* (ingezonden 7 maart 2011).

Antwoord van minister **De Jager** (Financiën) (ontvangen 28 maart 2011).

Vraag 1, 2, 3, 4

Kent u het bericht «Marokkaanse banken in opkomst» in het Parool van woensdag 2 maart 2011? Is het waar dat Marokkaanse banken op de Nederlandse markt (meer) actief willen worden?

Gaat u ervoor zorgen dat nieuwe banken alleen een vergunning krijgen als zij onder volledig toezicht vallen van De Nederlandsche Bank, dit ter voorkoming van een volgend icesave-debacle?

Deelt u de mening dat het niet bevorderlijk is voor de integratie van Marokkanen in Nederland als banken worden toegelaten die de cultuur van «thuis» uitstralen en waarbij producten worden aangeboden die in onze westerse samenleving zeer ongebruikelijk zijn, zoals het islamitisch, halal of ethisch bankieren, waarbij geen rente wordt berekend?

Gaat u voorkomen dat deze banken vallen onder het Nederlandse depositogarantiestelsel, daar deze instellingen qua risico en verdienmodel niet vergelijkbaar zijn met een Nederlandse bankinstelling?

Antwoord 1, 2, 3, 4

Uit Europese regelgeving volgt dat banken die in Nederland hun (statutaire) zetel hebben en uit dien hoofde een vergunning hebben gekregen van De Nederlandsche Bank (DNB), onder prudentieel toezicht staan van DNB en volledig deelnemen aan het Nederlandse depositogarantiestelsel (DGS). Banken die hun statutaire zetel in een andere EU- of EER-land hebben, staan op grond van de herziene richtlijn banken hoofdzakelijk onder toezicht van de toezichthouder in hun lidstaat van herkomst en moeten bij de zogenoemde thuisland toezichthouder een bankvergunning aanvragen. Binnen de EER geldt een bankvergunning als een «Europees paspoort». Dat betekent dat EER-banken onder andere bijkantoren kunnen openen in andere EER-lidstaten zonder in de «lidstaat van ontvangst» een nieuwe bankvergunning aan te vragen. Een bijkantoor is een onzelfstandig onderdeel van de desbetreffende buitenlandse bank zonder eigen rechtspersoonlijkheid. In het geval een bank uit een andere EER-lidstaat een bijkantoor opent in Nederland, oefent DNB als gastland toezichthouder alleen toezicht uit op de liquiditeit en integriteit van het Nederlandse bijkantoor.

Dit beperkte toezicht hangt samen met de verdeling van verantwoordelijkheden en taken rond het toezicht op banken in Europees verband, die al begin jaren negentig van de vorige eeuw tot stand is gekomen. Het artikel in het Parool verwijst naar twee bijkantoren van EER-banken die hun (statutaire) zetel hebben in Frankrijk, de Attijariwafa Bank Europe SA en de Banque Chaabi du Maroc SA, die beide in het bezit zijn van een bankvergunning van de Banque de France. Op basis van die bankvergunning opereren beide in Nederland. Zij zijn dus niet in het bezit van een Nederlandse bankvergunning, waardoor deposito's bij deze banken niet in aanmerking komen voor dekking onder het Nederlandse DGS. Voor vragen over integratie verwijs ik u naar de minister voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.